

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 11.3.2021
COM(2021) 114 final

2021/0059 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în ceea ce privește
decizia avută în vedere a participanților la Acordul privind creditele la export care
beneficiază de susținere oficială**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la o decizie de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene de către Comisie în contextul Acordului privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială (denumit în continuare „acordul”) în ceea ce privește o decizie avută în vedere de modificare a dispozițiilor acordului privind costurile locale. Acestea stabilesc procentajul maxim din valoarea unui contract de export care beneficiază de susținere și care poate consta în produse și servicii de proveniență locală, adică din țara de destinație, spre deosebire de cele din țara exportatoare sau dintr-o țară terță. Decizia avută în vedere ar crește acest procentaj maxim, oferind o mai mare flexibilitate în conformitate cu realitățile pieței.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială

Acordul este unul tacit, realizat între UE, SUA, Canada, Japonia, Coreea, Norvegia, Elveția, Australia, Noua Zeelandă și Turcia, având ca scop punerea la dispoziție a unui cadru pentru utilizarea ordonată a creditelor la export care beneficiază de susținere oficială. În practică, aceasta înseamnă stabilirea unor condiții echitabile (în baza cărora concurența să fie bazată pe prețul și pe calitatea produselor și serviciilor exportate, ci nu pe condițiile financiare oferite) și acționarea în sensul eliminării subvențiilor și a denaturărilor comerțului asociate creditelor la export care beneficiază de susținere oficială. Acordul a intrat în vigoare în aprilie 1978, are o durată nedeterminată și, cu toate că se bucură de sprijinul administrativ al Secretariatului OCDE, nu este un act al OCDE¹.

Acordul face obiectul unor actualizări periodice, care țin seama de evoluțiile pieței financiare și ale politicilor care afectează acordarea de credite la export care beneficiază de susținere oficială. Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului² prevede că orientările stabilite în acord se aplică în Uniune și, prin urmare, au devenit obligatorii din punct de vedere juridic în UE³. Revizuirile clauzelor și condițiilor acordului sunt încorporate în legislația UE prin acte delegate în conformitate cu articolul 2 din prezentul regulament.

2.2. Participanții la Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială

Comisia Europeană reprezintă Uniunea în cadrul reuniunilor participanților (denumiți în continuare „participanții”) la acord, precum și în cadrul procedurilor scrise de luare a deciziilor de către participanții la acord. Deciziile privind toate modificările acordului se iau prin consens. Poziția Uniunii este adoptată de Consiliu și este discutată de statele membre în cadrul Grupului de lucru al Consiliului privind creditele la export⁴.

¹ Astfel cum este definit la articolul 5 din Convenția OCDE.

² Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE ale Consiliului (JO L 326, 8.12.2011, p. 45).

³ În trecut, versiunile precedente ale Acordului OCDE au fost deja transpuse în legislația UE prin decizii ale Consiliului.

⁴ Decizia Consiliului de instituire a Grupului de coordonare a politicilor în domeniul asigurării creditelor, al garanțiilor și creditelor financiare (JO 66, 27.10.1960, p. 1339).

Articolul 62 din acord prevede că „Participanții revizuiesc în mod regulat funcționarea acordului. În cadrul revizuirii, participanții examinează, printre altele, procedurile de notificare, punerea în aplicare și funcționarea sistemului RAD (rata de actualizare diferențiată), normele și procedurile în materie de ajutor condiționat, problemele de aliniere, angajamentele anterioare și posibilitățile de extindere a participării la acord”.

2.3. Actul avut în vedere al participanților la Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială

Cu ocazia celei de a 141-a reuniuni a participanților la acord, care a avut loc în iunie 2019, participanții au discutat un proiect de propunere al UE de creștere a susținerii oficiale pentru costurile locale. Proiectul de propunere a fost bine primit, cu răspunsuri pozitive din partea altor participanți, însă o delegație și-a exprimat rezerve și a solicitat UE să furnizeze informații generale și clarificări suplimentare.

În cadrul următoarei reuniuni a participanților la acord din noiembrie 2019, a fost discutată din nou creșterea susținerii oficiale pentru costurile locale. Discuția a vizat posibile modificări ale proiectului de propunere, printre altele, delimitarea acoperirii costurilor locale la anumite sectoare sau țări. Cu toate acestea, participanții nu au ajuns la o poziție comună, iar discuțiile au fost amânate pentru întâlnirile viitoare. Cu ocazia celei de a 144-a reuniuni a participanților la acord din iunie 2020, delegația care nu a sprijinit proiectul de propunere al UE a prezentat o contrapropunere privind susținerea acordată pentru costurile locale. Această propunere nu a obținut sprijin din partea altor participanți, dar au fost oferite și discutate soluții de compromis și modificări pentru rezolvarea chestiunilor nesoluționate.

UE și-a revizuit proiectul de propunere, ținând cont de opiniile exprimate în cadrul reuniunilor anterioare ale participanților la acord și a prezentat un proiect de propunere de compromis cu ocazia celei de a 145-a reuniuni a participanților care a avut loc la 17 noiembrie 2020. Unii participanți au propus modificări minore la proiectul de propunere de compromis. După o serie de discuții, toți participanții și-au exprimat sprijinul pentru proiectul de propunere de compromis combinat cu modificările propuse. Participanții la acord urmează să adopte prin procedură scrisă o decizie privind proiectul de propunere de compromis al Uniunii.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Principiile de bază ale susținerii oficiale acordate pentru costurile locale sunt prevăzute la articolul 10 din acord. Acesta prevede că susținerea oficială pentru costurile locale nu poate depăși 30 % din valoarea contractului de export (conținut național și bunurile și serviciile din țări terțe). Aceste dispoziții au fost introduse în 2006, când nivelul maxim al susținerii oficiale crescuse de la 15 % la 30 % din valoarea contractului de export. În ultimele decenii, comerțul mondial și modelele de producție au evoluat semnificativ. Apariția lanțurilor valorice globale a schimbat modul în care exportatorii își procură oferta: întreprinderile care obișnuiau să-și aibă producția principală într-o țară își optimizează acum aprovizionarea în funcție de rentabilitate și de disponibilitatea geografică, iar un singur produs finit este adesea rezultatul unor linii de producție și asamblare din mai multe țări. Industria exportatoare a UE a solicitat de mult timp o mai mare flexibilitate a costurilor locale. Limitarea actuală a susținerii acordate pentru costurile locale impune un dezavantaj concurențial exportatorilor din UE în raport cu exportatorii din țările care pentru care acordul nu este obligatoriu.

Decizia avută în vedere privind majorarea susținerii oficiale pentru costurile locale ar însemna că nivelul maxim al costurilor locale este ridicat la 40 % din valoarea contractului de export în

țările cu venituri ridicate⁵ (categoria de țări I din acord) și la 50 % în țările cu venituri medii și scăzute (categoria de țări II din acord). Dispozițiile privind costurile locale din înțelegerea sectorială privind creditele la export pentru energia din surse regenerabile, atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, precum și proiectele privind apa ar fi aliniate la dispozițiile privind costurile locale din corpul principal al acordului. În plus, o clauză de revizuire, care prevede efectuarea unei revizuii la trei ani de la intrarea în vigoare a noilor dispoziții privind costurile locale, ar fi adăugată la acord.

Prin urmare, se recomandă ca poziția Uniunii să fie pentru aprobarea prin procedură scrisă a deciziei avute în vedere a participanților la acord de majorare a susținerii oficiale pentru costurile locale.

4. Temei JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Acesta include, de asemenea, instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”⁶.

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Actul avut în vedere are vocația de a influența în mod decisiv conținutul legislației UE, și anume Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE ale Consiliului. Acest lucru se întâmplă deoarece articolul 2 din regulamentul menționat prevede că „Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 3, pentru a modifica anexa II ca urmare a modificării orientărilor convenite între participanții la acord”.

În consecință, temeiul juridic procedural al propunerii de decizie este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în principal de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere care face obiectul adoptării unei poziții în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218

⁵ Conform definiției stabilite anual de către Banca Mondială în funcție de VNB pe cap de locuitor.

⁶ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61 – 64.

alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv pe cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la politica comercială comună. Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 207 din TFUE.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse trebuie să fie articolul 207 alineatul (4) primul paragraf din TFUE coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

5. PUBLICAREA ACTULUI AVUT ÎN VEDERE

Întrucât decizia avută în vedere a participanților va modifica acordul, este necesar să fie publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, după adoptarea sa.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în ceea ce privește decizia avută în vedere a participanților la Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială (denumit în continuare „acordul”) este obligatoriu din punct de vedere juridic în UE în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE ale Consiliului⁷.
- (2) Participanții (denumiți în continuare „participanții”) la acord, cu ocazia celei de a 145-a reuniuni a lor din 17 noiembrie 2020, au convenit să adopte, printr-o procedură scrisă, o decizie de modificare a acordului în vederea majorării susținerii oficiale pentru creditele la export sub formă de costuri locale.
- (3) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii cu privire la decizia care va fi adoptată de către participanții la acord prin procedură scrisă, având în vedere că decizia avută în vedere va fi de natură să influențeze în mod decisiv conținutul legislației Uniunii, în temeiul articolului 2 din Regulamentul (UE) nr. 1233/2011.
- (4) Decizia avută în vedere de a crește susținerea oficială pentru costurile locale trebuie să adapteze dispozițiile din acord privind susținerea acordată pentru costurile locale la modelele comerciale și de producție predominante. Lanțurile valorice globale au modificat deciziile de aprovizionare ale exportatorilor și majoritatea exportatorilor se aprovizionează în prezent din mai multe țări și, într-o măsură din ce în ce mai mare, din locul în care se află cumpărătorul. Pentru a oferi exportatorilor din UE o mai mare flexibilitate și pentru a permite strategii optime de aprovizionare, plafonul susținerii oficiale pentru costurile locale trebuie majorat de la 30 % la 40 % din valoarea contractului de export în țările cu venituri ridicate și de la 30 % la 50 % din valoarea contractului de export în țările cu venituri medii și scăzute,

⁷

Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE ale Consiliului (JO L 326, 8.12.2011, p. 45) [„Regulamentul (UE) nr. 1233/2011”].

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul unei proceduri scrise a participanților la Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială cu privire la decizia avută în vedere de a majora susținerea oficială pentru costurile locale este stabilită în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*